Jezero Bítovské - n

Mám tu na zemi mezi stráněmi svůj nejkrásnější kout.
Tam se mohu dát větrem kolébat vlnkami obejmout.

R: Den šel už spát za hory do červánků

nad jezerem Bítovským už měsíc vychází.

Přišel si hrát na nebe bez beránků

na mé cestě údolím mě tiše provází.

Snad se jednou tam zase zatoulám k té skále Bítovské
záře ohnivá jež hrad odívá jak roucho královské.

R: